

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 117

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

2005 m. gegužės 4 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 647/2005, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, ir (EEB) Nr. 574/72, nustatantį Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką 1
- ★ 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 648/2005, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą 13
- ★ 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 649/2005/EB, iš dalies keičiantis Sprendimą Nr. 1419/1999/EB, nustatantį Bendrijos veiksmus dėl Europos kultūros sostinės renginių 2005–2019 m. 20

Klaidų ištaisymas

- ★ 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1590/2004, nustatančio Bendrijos programą, skirtą žemės ūkio genetinių išteklių išsaugojimui, apibūdinimui, kaupimui ir naudojimui, ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1467/94, klaidų ištaisymas, (OL L 304, 2004 9 30, p. 1) 22

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 647/2005

2005 m. balandžio 13 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, ir (EEB) Nr. 574/72, nustatantį Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 42 ir 308 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, ⁽²⁾

kadangi:

- (1) Reglamentuose (EEB) Nr. 1408/71 ⁽³⁾ ir (EEB) Nr. 574/72 ⁽⁴⁾ turėtų būti padaryti tam tikri pakeitimai, siekiant atsižvelgti į naujausius Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktikos pokyčius, palengvinti šių reglamentų taikymą ir atspindėti pasikeitimus valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktuose.

⁽¹⁾ OL C 80, 2004 3 30, p. 118.

⁽²⁾ 2004 m. kovo 11 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2004 m. lapkričio 15 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 38 E, 2005 2 15, p. 21) ir 2005 m. kovo 8 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 149, 1971 7 5, p. 2. Reglamentas, atnaujintas Reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997 1 30, p. 1), su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 631/2004 (OL L 100, 2004 4 6, p. 1), ir panaikintas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 883/2004 (OL L 166, 2004 4 30, p. 1) nuo įgyvendinimo reglamento įsigaliojimo dienos.

⁽⁴⁾ OL L 74, 1972 3 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 631/2004.

- (2) Siekiant atsižvelgti į naujausius teisminės praktikos pokyčius, turėtų būti padarytos išvados iš sprendimų, ypač priimtų *Johann Franz Duchon/Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten* ⁽⁵⁾ ir *Office national de l'emploi/Calogero Spataro* bylose. ⁽⁶⁾

- (3) Sprendimai bylose *Friedrich Jauch/Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter* ir *Ghislain Leclere, Alina Deaconescu/Caisse nationale des prestations familiales* ⁽⁷⁾ dėl specialių neįmonių išmokų klasifikavimo reikalauja, užtikrinant teisinį tikrumą, patikslinti du kumuliatyvinius kriterijus, į kuriuos būtina atsižvelgti, kad tos išmokos galėtų būti įtrauktos į Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 Ila priedą. Tuo remiantis reikia peržiūrėti šį priedą atsižvelgiant ir į teisės aktų pakeitimus valstybėse narėse, darančius poveikį šios rūšies išmokoms, kurioms dėl jų mišrios prigimties taikomas specifinis koordinavimas. Be to, svarbu patikslinti pereinamojo laikotarpio nuostatas, susijusias su išmokomis, dėl kurių buvo priimtas sprendimas *Jauch* byloje, siekiant apsaugoti išmokų gavėjų teises.

- (4) Remiantis teismine praktika, susijusia su Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir dvišalių socialinės apsaugos susitarimų nuostatų santykiais, būtina peržiūrėti to reglamento III priedą. Įrašai III priedo A dalyje pateisinami tik dviem atvejais: jei jie palankesni darbuotojams migrantams ⁽⁸⁾ arba jei jie susiję su konkrečia ir išimtinė situacija, paprastai susiklosčiusia dėl istorinių aplinkybių. Be to, netikslinga daryti įrašų B dalyje, nebent išskirtinės ir

⁽⁵⁾ 2002 m. balandžio 18 d. sprendimas, C-290/00, Rink., 2002, p. I-3567.

⁽⁶⁾ 1996 m. birželio 13 d. sprendimas, C-170/95, Rink., 1996, p. I-2921.

⁽⁷⁾ 2001 m. kovo 8 d. sprendimas C-215/99, Rink., 2001, p. I-1901 ir 2001 m. gegužės 31 d. sprendimas C-43/99, Rink., 2001, p. I-4265.

⁽⁸⁾ Palankiausių sąlygų principą Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priminė savo 1991 m. vasario 7 d. sprendime, C-227/89, Rink., 1991, p. I-323; 1995 m. lapkričio 9 d. sprendime, C-475/93, Rink., 1995, p. I-3813; 2000 m. lapkričio 9 d. sprendime, C-75/99, Rink., 2000, p. I-9399 ir 2002 m. vasario 5 d. sprendime, C-277/99, Rink., p. I-1261.

objektyvios situacijos pateisina nukrypimą nuo to reglamento 3 straipsnio 1 dalies ir nuo Sutarties 12, 39 ir 42 straipsnių. ⁽¹⁾

- (5) Siekiant palengvinti Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 taikymą, reikėtų numatyti tam tikras nuostatas dėl valstybės tarnautojų bei jiems prilygintų asmenų ir dėl keliaujančio ar skraidančio personalo narių įmonėje, kuri teikia tarptautines transporto paslaugas veždama keleivius ar krovinius geležinkeliu, automobilių keliais, oro transportu ar vidaus vandenų keliais, ir taip pat patikslinti metodus, kuriais nustatomas vidutinis dydis, į kurį atsižvelgiama pagal to reglamento 23 straipsnį.
- (6) Peržiūrėjus Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 Ila priedą bus pašalinti kai kurie esami įrašai ir bus įtraukti kai kurie nauji įrašai, atsižvelgiant į teisės aktų pakeitimus kai kuriose valstybėse narėse. Pastaruoju atveju tos valstybės narės pačios apsvarsto, ar reikia laikinomis priemonėmis arba dvišaliais sprendimais reaguoti į situaciją asmenų, kurių įgytos teisės gali būti atitinkamai paveiktos,

1 dalyje, ir kurios garantuoja atitinkamiems asmenims minimalų pragyvenimo lygį užtikrinančias pajamas atsižvelgiant į ekonominę ir socialinę situaciją atitinkamoje valstybėje narėje;

arba

- ii) tik specifinę neįgalųjų apsaugą, glaudžiai susijusią su šių asmenų socialine aplinka atitinkamoje valstybėje narėje,

ir

- b) finansuojamos išimtinai iš privalomo apmokestinimo įnašų, kuriais siekiama padengti bendrąsias viešąsias išlaidas, ir jų suteikimo sąlygos bei apskaičiavimo tvarka nėra priklausomos nuo kokios nors įmokos išmokų gavėjo atžvilgiu. Tačiau išmokos, kurios papildo įmokines išmokas, vien dėl šios priežasties neturi būti laikomos įmokinėmis išmokomis, ir

- c) yra išvardytos Ila priede.“

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 iš dalies keičiamas taip:

1. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalyje išbraukiami žodžiai „vienos iš valstybių narių teritorijoje gyvenantiems“;
- b) 3 dalyje išbraukiami žodžiai „ir pagal 8 straipsnio 1 dalį sudarytos konvencijos“.

2. 4 straipsnio 2a dalis pakeičiama taip:

„2a Šis straipsnis taikomas specialioms neįmokinėms išmokoms, numatytoms pagal teisės aktus, kurie dėl savo taikymo asmenų atžvilgiu, savo tikslų ir (arba) teisių įgyjimo sąlygų turi ypatumų, būdingų ir socialinės apsaugos teisės aktams, nurodytiems 1 dalyje, ir socialinei paramai.

„Specialios neįmokinės išmokos“ reiškia išmokas, kurios:

- a) skirtos suteikti arba:
- i) papildomą, pakeičiančią ar pagalbinę apsaugą nuo rizikų, kurias apima socialinės apsaugos sritys, nurodytos

3. 7 straipsnio 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

- „c) kai kurios socialinės apsaugos konvencijų, priimtų valstybėse narėse prieš pradėdant taikyti šį reglamentą, nuostatos, jeigu jos yra palankesnės išmokų gavėjams arba jei jos atsirado dėl konkrečių istorinių aplinkybių ir galioja nustatytą laiką tarpą, ir jei jos yra išvardytos III priede.“

4. 9a straipsnis pakeičiamas taip:

„9a straipsnis

Atskaitinio laikotarpio pratęsimas

Jei valstybės narės teisės aktuose numatoma, kad teisė gauti išmoką priklauso nuo to, ar įgytas minimalus draudiminis laikotarpis per nustatytą laiką tarpą iki draudiminio įvykio, nuo kurio buvo draudžiama (atskaitinis laikotarpis), ir nustatoma, kad laikotarpiai, per kuriuos pagal tos valstybės narės teisės aktus buvo mokamos išmokos, arba laikotarpiai, skirti užauginti vaikui tos valstybės narės teritorijoje, pratęsia šį atskaitinį laikotarpį, tai laikotarpiai, per kuriuos pagal kitos valstybės narės teisės aktus buvo mokamos invalidumo ar senatvės pensijos, ar ligos, bedarbio išmokos bei išmokos dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar profesinės ligos, ir laikotarpiai, skirti užauginti vaiką kitos valstybės narės teritorijoje, taip pat pratęsia šį atskaitinį laikotarpį.“

⁽¹⁾ 1996 m. balandžio 30 d. sprendimas, C-214/94, Rink., 1996, p. I-2253; 1996 m. balandžio 30 d. sprendimas, C-308/93, Rink., 1996, p. I-2097; 2002 m. sausio 15 d. sprendimas, C-55/00, Rink., 2002, p. I-413.

5. 10a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 10 straipsnio ir III antraštinės dalies nuostatos netaikomos specialioms neįmokinėms išmokoms, nurodytoms 4 straipsnio 2a dalyje. Asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas, gauna šias išmokas, jei jos paminėtos IIa priede, išimtinai teritorijoje tos valstybės narės, kurioje jie gyvena, ir pagal tos valstybės teisės aktus. Išmokas savo sąskaita moka gyvenamosios vietos įstaiga.“

6. 23 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Šio straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatos taip pat taikomos, kai kompetentingos įstaigos taikomi teisės aktai numato konkretų atskaitinį laikotarpį, ir šis periodas, tam tikrais atvejais, sutampa su visais arba su dalimi laikotarpių, kuriuos atitinkamas asmuo įsigyja pagal vienos arba kelių valstybių narių teisės aktus.“

7. 35 straipsnio 2 dalis išbraukiama.

8. 69 straipsnio 4 dalis išbraukiama.

9. Įterpiami šie straipsniai:

„95f straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su II priedo I skirsniu, tekste su antraštemis „D. VOKIETIJA“ ir „R. AUSTRIJA“

1. II priedo I skirsnyje tekste su antrašte „D. VOKIETIJA“ ir „R. AUSTRIJA“, su pakeitimais, padarytais 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ir (EEB) Nr. 574/72, nustatantį Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 (*) įgyvendinimo tvarką, nenustatomas joks teisių įgijimas laikotarpiui iki 2005 m. sausio 1 d.

2. Nustatant pagal šį reglamentą įgytas teises, įskaitomi visi draudimo laikotarpiai ir, tam tikrais atvejais, visi darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo arba gyvenimo laikotarpiai, įgyti pagal valstybės narės teisės aktus iki 2005 m. sausio 1 d.

3. Laikantis 1 dalies nuostatų, pagal šį reglamentą teisė įgyjama net jeigu ji yra susijusi su draudiminiu įvykiu, įvykusiui iki 2005 m. sausio 1 d.

4. Bet kuri išmoka, kuri nebuvo paskirta arba buvo sustabdytas jos mokėjimas dėl atitinkamo asmens pilietybės arba gyvenamosios vietos, to asmens prašymu skiriama arba atnaujinamas jos mokėjimas nuo 2005 m. sausio 1 d. su sąlyga, jei pagal anksčiau nustatytas teises į išmokas nebuvo suteikta vienkartinė išmoka.

5. Asmenų, kuriems pensija ar metinė išmoka buvo paskirta iki 2005 m. sausio 1 d., teisės jų pačių prašymu gali būti

peržiūrėtos, atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas. Ši nuostata taip pat taikoma kitoms išmokoms pagal 78 straipsnį.

6. Jeigu 4 ar 5 dalyje nurodytas prašymas pateikiamas per dvejus metus nuo 2005 m. sausio 1 d., pagal šį reglamentą įgytos teisės įsigalioja nuo tos datos, ir atitinkamiems asmenims negali būti taikomos jokios valstybės narės teisės aktų nuostatos, susijusios su teisių panaikinimu ar apribojimu.

7. Jeigu 4 ar 5 dalyje nurodytas prašymas pateikiamas pasibaigus dvejų metų laikotarpiui po 2005 m. sausio 1 d., teisės, kurios nebuvo prarastos arba nutrūkusios dėl senaties termino, įsigalioja nuo prašymo pateikimo dienos, išskyrus atvejus, kai taikomos kurios nors valstybės narės palankesnės teisės aktų nuostatos.

95g straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su IIa priedo įrašu dėl priežiūros pašalpos Austrijoje (*Pflegegeld*) išbraukimu.

Jeigu prašymai skirti priežiūros pašalpas pagal Austrijos federalinį įstatymą (*Bundespflegegeldgesetz*) pateikti ne vėliau kaip iki 2001 m. kovo 8 d. remiantis šio reglamento 10a straipsnio 3 dalimi, ši nuostata taikoma ir toliau, jei priežiūros pašalpos gavėjas tebegyvena Austrijoje po 2001 m. kovo 8 d.

(*) OL L 117, 2005 5 4, p. 1.“

10. II, IIa, III, IV ir VI priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento I priedą.

2 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 574/72 iš dalies keičiamas taip:

1. 4 straipsnio 11 dalis išbraukiama.

2. Įterpiamas šis straipsnis:

„10c straipsnis

Nustatyti formalumai, kurių laikomasi taikant reglamento 13 straipsnio 2 dalies d punktą valstybės pareigūnams ir jiems prilygintiems asmenims.

Tam, kad būtų taikomas 13 straipsnio 2 dalies d punktas, valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikomi, kompetentingos valdžios institucijos paskirta įstaiga išduoda liudijimą, kad valstybės pareigūnui arba jam prilygintam asmeniui taikomi jos teisės aktai.“

3. 12a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Taisyklės, taikomos reglamento 14 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 14a straipsnio 2–4 dalyse ir 14c straipsnyje nurodytiems asmenims, kurie paprastai dirba pagal darbo sutartį arba savarankiškai dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijoje.“

b) Įžanginis sakiny s pakeičiamas taip:

„Tam, kad būtų taikomos reglamento 14 straipsnio 2 ir 3 dalių, 14a straipsnio 2–4 dalių ir 14c straipsnio nuostatos, taikomos tokios taisyklės:“

c) Įterpiama ši dalis:

„1a. Jei pagal reglamento 14 straipsnio 2 dalies a punktą asmeniui, kuris yra keliaujančio ar skraidančio personalo narys tarptautinėje transporto įmonėje, taikomi teisės aktai tos valstybės narės, kurios teritorijoje įsikūrusi registruota įmonės buveinė ar vykdoma veikla arba yra įsikūręs jį įdarbinantis filialas, ar nuolatinė atstovybė, arba kurioje jis gyvena ar daugiausiai dirba, tos valstybės narės kompetentingos valdžios

institucijos paskirta įstaiga išduoda liudijimą, patvirtinantį, kad jam taikomi tos valstybės narės teisės aktai.“

4. 32a straipsnis išbraukiamas.

5. Priedai pakeičiami pagal šio reglamento II priedą.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 9 dalis, susijusi su Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 95f straipsniu, I priedo 1 punkto a ir b papunkčiais bei II priedo 2 ir 4 punktais, taikoma nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. balandžio 13 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. P. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. SCHMIT

I PRIEDAS

Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 priedai iš dalies keičiami taip:

1. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) I skirsnyje tekstas su antrašte „D. VOKIETIJA“ pakeičiamas žodžiu „netaikoma“.

b) I skirsnyje tekstas su antrašte „R. AUSTRIJA“ pakeičiamas žodžiu „netaikoma“.

c) II skirsnis iš dalies keičiamas taip:

i) tekste su antrašte „G. ISPANIJA“ žodis „Jokia“ pakeičiamas taip:

„Vaiko gimimo pašalpos (vienkartinė išmoka gimus trečiajam bei sekantiems vaikams ir vienkartinė išmoka gimus keliems vaikams)“;

ii) tekstas su antrašte „H. PRANCŪZIJA“ pakeičiamas taip:

„Gimimo ar įvaikinimo pašalpa (ankstyvosios vaikystės išmoka)“;

iii) tekstas su antrašte „W. SUOMIJA“ pakeičiamas taip:

„Bendra motinystės išmoka, motinystės vienkartinė pašalpa ir parama vienkartinės išmokos forma, skirta tarptautinio įvaikinimo išlaidoms kompensuoti pagal Motinystės pašalpos aktą.“

d) III skirsnyje tekste su antrašte „D. VOKIETIJA“ b punktas išbraukiamas.

2. IIa priedas pakeičiamas tekstu, į kurį įtraukti 2003 m. Stojimo akte išdėstyti nepakeisti įrašai:

„IIa PRIEDAS

Specialios neįmokinės išmokos

10a straipsnis

A. BELGIJA

a) Pajamas pakeičianti pašalpa (1987 m. vasario 27 d. įstatymas);

b) Garantuotos pajamos pagyvenusiems žmonėms (2001 m. kovo 22 d. įstatymas).

B. ČEKIJA

Socialinė pašalpa (Valstybinės socialinės paramos aktas Nr. 117/1995 Sb.).

C. DANIJĄ

Pensininkų apgyvendinimo išlaidos (1995 m. kovo 29 d. įstatymu Nr. 204 konsoliduotas įstatymas dėl individualios apgyvendinimo paramos).

D. VOKIETIJA

Pagyvenusiems asmenims ir sumažėjusio darbingumo asmenims minimalų pragyvenimo lygį garantuojančios pajamos pagal Socialinio kodekso XII knygos 4 skyrių.

E. ESTIJA

a) Suaugusių invalidų pašalpa (1999 m. sausio 27 d. Socialinių išmokų neįgaliams asmenims aktas);

b) Valstybinė bedarbio pašalpa (2000 m. spalio 1 d. Socialinės bedarbių apsaugos aktas).

F. GRAIKIJA

Specialios išmokos pagyvenusiems asmenims (Įstatymas 1296/82).

G. ISPANIJA

- a) Minimalių pajamų garantavimas (1982 m. balandžio 7 d. Įstatymas Nr. 13/82);
- b) Išmokos pagyvenusiems asmenims ir negalintiems dirbti invalidams remti (1981 m. liepos 24 d. Karališkasis dekretas Nr. 2620/81);
- c) Neįmokinės invalidumo pensijos bei pensijos, kaip numatyta Bendrojo įstatymo dėl socialinės apsaugos konsoliduoto teksto, patvirtinto 1994 m. birželio 20 d. Karališkuoju įstatymo galią turinčiu dekretu Nr. 1/1994, 38 straipsnio 1 dalyje;
- d) Pašalpos skatinti judėjimą ir kompensuoti transporto išlaidas (1982 m. balandžio 7 d. Įstatymas Nr. 13/1982).

H. PRANCŪZIJA

- a) Specialaus invalidumo fondo ir Senatvės solidarumo fondo skiriamos papildomos pašalpos (1956 m. birželio 30 d. įstatymas, kodifikuotas Socialinės apsaugos kodekso VIII knygoje);
- b) Neigalių suaugusiųjų pašalpa (1975 m. birželio 30 d. įstatymas, kodifikuotas Socialinės apsaugos kodekso VIII knygoje);
- c) Speciali pašalpa (1952 m. liepos 10 d. įstatymas, kodifikuotas Socialinės apsaugos kodekso VIII knygoje).

I. AIRIJA

- a) Bedarbio pašalpa (1993 m. Socialinės gerovės (konsoliduotas) akto III dalies 2 skyrius);
- b) Senatvės (neįmokinė) pensija (1993 m. Socialinės gerovės (konsoliduotas) akto III dalies 4 skyrius);
- c) Našlės (neįmokinė) pensija ir našlio (neįmokinė) pensija (1993 m. Socialinės gerovės (konsoliduotas) akto III dalies 6 skyrius su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1997 m. Socialinės gerovės akto V dalimi);
- d) Negalios pašalpa (1996 m. Socialinės gerovės akto IV dalis);
- e) Judėjimo pašalpa (1970 m. Sveikatos akto 61 skirsnis);
- f) Aklųjų pensija (1993 m. Socialinės gerovės (konsoliduoto) akto III dalies 5 skyrius).

J. ITALIJA

- a) Socialinės pensijos pragyvenimo neturintiems asmenims (1969 m. balandžio 30 d. Įstatymas Nr. 153);
- b) Pensijos ir pašalpos civiliams neįgaliesiems ar invalidams (1974 m. kovo 30 d. Įstatymas Nr. 118, 1980 m. vasario 11 d. Įstatymas Nr. 18 ir 1988 m. lapkričio 23 d. Įstatymas Nr. 508);
- c) Kurčnebylių pensijos ir pašalpos (1970 m. gegužės 26 d. Įstatymas Nr. 381 ir 1988 m. lapkričio 23 d. Įstatymas Nr. 508);
- d) Pensijos ir pašalpos civiliams akliesiems (1970 m. gegužės 27 d. Įstatymas Nr. 382 ir 1988 m. lapkričio 23 d. Įstatymas Nr. 508);
- e) Minimalias pensijas papildančios išmokos (1952 m. balandžio 4 d. Įstatymas Nr. 218, 1983 m. lapkričio 11 d. Įstatymas Nr. 638 ir 1990 m. gruodžio 29 d. Įstatymas Nr. 407);
- f) Negalios pašalpas papildančios išmokos (1984 m. birželio 12 d. Įstatymas Nr. 222);
- g) Socialinės pašalpos (1995 m. rugpjūčio 8 d. Įstatymas Nr. 335);
- h) Socialinė priemonė (1988 m. gruodžio 29 d. Įstatymo Nr. 544 1 straipsnio 1 ir 12 dalys bei vėlesni šio įstatymo pakeitimai).

K. KIPRAS

- a) Socialinė pensija (1995 m. Socialinių pensijų įstatymas (įstatymas 25(I)/95) su pakeitimais);
- b) Judėjimo negalios pašalpa (Ministrų Tarybos sprendimai: 1992 m. spalio 16 d. Nr. 38 210, 1994 m. rugpjūčio 1 d. Nr. 41 370, 1997 m. birželio 11 d. Nr. 46 183 ir 2001 m. gegužės 16 d. Nr. 53 675);
- c) Speciali pašalpa akliesiems (1996 m. Specialių pašalpų įstatymas (įstatymas 77(I)/96) su pakeitimais).

L. LATVIJA

- a) Valstybinės socialinės paramos išmoka (1995 m. spalio 26 d. Socialinės paramos įstatymas);
- b) Pašalpa, skirta kompensuoti transporto išlaidas neigaliams asmenims, turintiems judėjimo problemų (1995 m. spalio 26 d. Socialinės paramos įstatymas).

M. LIETUVA

- a) Socialinė pensija (1994 m. Šalpos (socialinių) pensijų įstatymas);
- b) Speciali transporto lengvata neigaliesiems, turintiems judėjimo problemų (2000 m. Transporto lengvatų įstatymo 7 straipsnis).

N. LIUKSEMBURGAS

Pajamos neigaliesiems (2003 m. rugsėjo 12 d. įstatymo 1 straipsnio 2 dalis), išskyrus asmenis, kurie pripažinti neįgaliais darbuotojais ir kurie dirba įprastinėmis darbo sąlygomis arba saugioje aplinkoje.

O. VENGRIJA

- a) Periodinė invalidumo išmoka (Ministrų Tarybos dekretas Nr. 83/1987 (XII 27) dėl periodinių invalidumo išmokų);
- b) Neįmokinė senatvės pašalpa (1993 m. III aktas dėl socialinio administravimo ir socialinių išmokų);
- c) Transporto pašalpa (Vyriausybės dekretas Nr. 164/1995 (XII 27) dėl transporto pašalpų asmenims su sunkia fizine negalia).

P. MALTA

- a) Papildoma pašalpa (1987 m. Socialinės apsaugos akto (Cap. 318) 73 dalis);
- b) Senatvės pensija (1987 m. Socialinės apsaugos aktas (Cap. 318)).

Q. NYDERLANDAI

- a) 1997 m. balandžio 24 d. Pagalbos neigaliams jauniems žmonėms aktas (Wajong);
- b) 1986 m. lapkričio 6 d. Papildomų išmokų aktas (TW).

R. AUSTRIJA

Kompensacinis priedas (1955 m. rugsėjo 9 d. Federalinis aktas dėl bendrojo socialinio draudimo – ASVG, 1978 m. spalio 11 d. Federalinis aktas dėl socialinio draudimo verslu užsiimantiems asmenims – GSVG ir 1978 m. spalio 11 d. Federalinis aktas dėl ūkininkų socialinio draudimo – BSVG).

S. LENKIJA

Socialinė pensija (1990 m. lapkričio 29 d. Socialinės paramos aktas).

T. PORTUGALIJA

- a) Neįmokinė valstybinė senatvės ir invalidumo pensija (1980 m. spalio 13 d. Dekretas–įstatymas Nr. 464/80);
- b) Neįmokinė našlystės pensija (1981 m. lapkričio 11 d. Vyriausybės dekretas Nr. 52/81).

U. SLOVENIJA

- a) Valstybinė pensija (1999 m. gruodžio 23 d. Pensijų ir invalidumo draudimo aktas);
- b) Pensininkų pajamų palaikymas (1999 m. gruodžio 23 d. Pensijų ir invalidumo draudimo aktas);
- c) Išlaikymo pašalpa (1999 m. gruodžio 23 d. Pensijų ir invalidumo draudimo aktas).

V. SLOVAKIJA

Pensijų kaip vienintelio pajamų šaltinio pritaikymas (Aktas Nr. 100/1988 Zb.).

W. SUOMIJA

- a) Negalios pašalpa (Negalios pašalpos aktas 124/88);
- b) Vaikų priežiūros pašalpa (Vaikų priežiūros pašalpos aktas 444/69);
- c) Būsto pašalpa pensininkams (Aktas dėl būsto pašalpos pensininkams 591/78);
- d) Darbo rinkos parama (Bedarbystės išmokų aktas 1290/2002);
- e) Speciali parama imigrantams (Aktas dėl specialios paramos imigrantams 1192/2002).

X. ŠVEDIJA

- a) Būsto priedai pensiją gaunantiems asmenims (Įstatymas 2001: 761);
- b) Finansinė parama pagyvenusiems asmenims (Įstatymas 2001: 853);
- c) Negalios pašalpa ir neigalių vaikų priežiūros pašalpa (Įstatymas 1998: 703).

Y. JUNG TINĖ KARALYSTĖ

- a) Valstybinė pensijos paskola (2002 m. Valstybinės pensijos paskolos aktas);
- b) Pagal pajamas nustatomos pašalpos darbo ieškantiems asmenims (1995 m. birželio 28 d. Akto dėl darbo ieškančių asmenų 1 skirsnio 2 dalies d punkto ii papunktis ir 3 straipsnis bei 1995 m. spalio 18 d. Įsakymo dėl darbo ieškančių asmenų (Šiaurės Airija) 3 straipsnio 2 dalies d punkto ii papunktis ir 5 straipsnis);
- c) Pajamų parama (1986 m. liepos 25 d. Socialinės apsaugos akto 20–22 skirsniai ir 23 skirsnis ir 1986 m. lapkričio 5 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) įsakymo 21–24 straipsniai);
- d) Pragyvenimo pašalpa negalios atveju (1991 m. birželio 27 d. Pragyvenimo pašalpos negalios atveju ir darbo pašalpos negalios atveju akto 1 skirsnis ir 1991 m. liepos 24 d. Pragyvenimo pašalpos negalios atveju ir darbo pašalpos negalios atveju (Šiaurės Airija) įsakymo 3 straipsnis);
- e) Slaugos pašalpa (1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos akto 35 skirsnis ir 1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) akto 35 skirsnis);
- f) Globos pašalpa (1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos akto 37 skirsnis ir 1975 m. kovo 20 d. Socialinės apsaugos (Šiaurės Airija) akto 37 skirsnis).“

3. III priedas iš dalies keičiamas taip:

- a) Priedo pradžioje „Bendruosiuose komentaruose“ pateikiamas šis tekstas:

„3. Atsižvelgiant į šio reglamento 6 straipsnio nuostatas, dėmesys atkreipiamas į tai, kad dvišalių konvencijų, kurioms netaikomas šis reglamentas ir kurios lieka galioti tarp valstybių narių, nuostatos nėra išvardytos šiame priede, *inter alia*, nuostatos, kurias taikant sumuojami trečioje šalyje įgyti draudimo laikotarpiai.“

- b) A dalyje išbraukiami tokie punktai:

2 punktas, 3 punkto b papunktis, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 69 punktai, 71 punkto a ir c papunkčiai, 73 punkto a ir b papunkčiai, 74, 75 punktai, 83 punkto a, b, c, d, e, f, g papunkčiai, 85, 88, 89, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 184, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 299, 300 punktai.

- c) A dalies 3 punkto a papunktis (Belgija – Vokietija) pakeičiamas taip:

„1957 m. gruodžio 7 d. Baigiamojo protokolo prie tą pačią dieną pasirašytos Bendrosios konvencijos 3 ir 4 straipsniai, ta pačia redakcija kaip ir 1960 m. lapkričio 10 d. Papildomame protokole (draudimo laikotarpių, įgytų kai kuriuose pasienio regionuose prieš bei per Antrąjį pasaulinį karą ir po jo, apskaičiavimas).“

- d) A dalies 67 punkto (Danija – Suomija) tekstas pakeičiamas taip:

„1992 m. birželio 15 d. Šiaurės šalių konvencijos dėl socialinės apsaugos 10 straipsnis dėl papildomų kelionės išlaidų padengimo, kai, susirgus buvimo kitoje Šiaurės šalyje metu, būtina mokėti daugiau už reikalingą kelionę atgal į gyvenamosios vietos šalį.“

- e) A dalies 68 punkto (Danija – Švedija) tekstas pakeičiamas taip:

„1992 m. birželio 15 d. Šiaurės šalių konvencijos dėl socialinės apsaugos 10 straipsnis dėl papildomų kelionės išlaidų padengimo, kai, susirgus buvimo kitoje Šiaurės šalyje metu, būtina mokėti daugiau už reikalingą kelionę atgal į gyvenamosios vietos šalį.“

f) A dalies 71 punkto b papunkčio (Vokietija – Graikija) tekstas pakeičiamas taip:

„1961 m. gegužės 31 d. Konvencijos dėl draudimo nuo nedarbo 8 straipsnio 1 dalis, 2 dalies b punktas ir 3 dalis, 9–11 straipsniai bei I ir IV skyriai, kiek jie susiję su šiais straipsniais, kartu su į 1980 m. liepos 14 d. protokolą įtrauktu pranešimu (draudimo laikotarpių bedarbio išmokoms gauti apskaičiavimas persikėlimo gyventi iš vienos valstybės į kitą atveju).“

g) A dalies 72 punkto (Vokietija – Ispanija) tekstas pakeičiamas taip:

„1973 m. gruodžio 4 d. Konvencijos dėl socialinės apsaugos 45 straipsnio 2 dalis (atstovavimas diplomatinėmis atstovybėmis ir konsulinėmis įstaigomis).“

h) A dalies 73 punkto (Vokietija – Prancūzija) c, d, e ir f papunkčių tekstas pakeičiamas taip:

„a) 1950 m. liepos 10 d. Papildomas susitarimas Nr. 4 prie tą dieną pasirašytos Bendrosios konvencijos, ta pačia redakcija kaip ir 1955 m. birželio 18 d. Papildomame susitarime Nr. 2 (nuo 1940 m. liepos 1 d. iki 1950 m. birželio 30 d. įgytų draudimo laikotarpių apskaičiavimas);

b) Minėto Papildomo susitarimo Nr. 2 I antraštinė dalis (iki 1945 m. gegužės 8 d. įgytų draudimo laikotarpių apskaičiavimas);

c) 1950 m. liepos 10 d. Bendrojo protokolo prie tą pačią dieną pasirašytos Bendrosios konvencijos 6, 7 ir 8 punktai (administracinės priemonės);

d) 1963 m. gruodžio 20 d. Susitarimo II, III ir IV antraštinės dalys (socialinė apsauga Sare)“.

i) A dalies 79 punkto (Vokietija – Liuksemburgas) tekstas pakeičiamas taip:

„1959 m. liepos 11 d. Sutarties 4, 5, 6 ir 7 straipsniai (nuo 1940 m. rugsėjo iki 1946 m. birželio įgytų draudimo laikotarpių apskaičiavimas).“

j) A dalies 83 punkto (Vokietija – Austrija) h ir i papunkčių tekstas pakeičiamas taip:

„1978 m. liepos 19 d. Konvencijos dėl draudimo nuo nedarbo 1 straipsnio 5 dalis ir 8 straipsnis bei šios Konvencijos Baigiamojo protokolo 10 punktas (nedarbo išmokas pasienio darbuotojams moka valstybė, kurioje buvo ankstesnė jų darbo vieta) toliau taikomi asmenims, kurie dirba kaip pasienio darbuotojai iki 2005 m. sausio 1 d. imtinai ir kurie netenka darbo iki 2011 m. sausio 1 d.“

k) A dalies 90 punkto (Vokietija – Jungtinė Karalystė) a, b ir c papunkčių tekstas pakeičiamas taip:

„a) 1960 m. balandžio 20 d. Konvencijos dėl socialinės apsaugos 7 straipsnio 5 ir 6 dalys (teisės aktai, taikomi karinėse pajėgose tarnaujantiems civiliams);

b) 1960 m. balandžio 20 d. Konvencijos dėl draudimo nuo nedarbo 5 straipsnio 5 ir 6 dalys (teisės aktai, taikomi karinėse pajėgose tarnaujantiems civiliams).“

l) A dalies 142 punkto (Ispanija – Portugalija) tekstas pakeičiamas taip:

„1969 m. birželio 11 d. Bendrosios konvencijos 22 straipsnis (bedarbio išmokų eksportas).“

m) A dalies 180 punkto (Airija – Jungtinė Karalystė) tekstas pakeičiamas taip:

„1971 m. rugsėjo 14 d. Susitarimo dėl socialinės apsaugos 8 straipsnis (dėl tam tikrų kreditų invalidumo atveju perkėlimo ir apskaičiavimo).“

n) A dalies 267 punktas (Nyderlandai – Portugalija) pakeičiamas taip:

„1979 m. liepos 19 d. Konvencijos 31 straipsnis (bedarbio išmokų eksportas).“

o) A dalies 298 punkto (Suomija – Švedija) tekstas pakeičiamas taip:

„1992 m. birželio 15 d. Šiaurės šalių konvencijos dėl socialinės apsaugos 10 straipsnis dėl papildomų kelionės išlaidų padengimo, kai, susirgus buvimo kitoje Šiaurės šalyje metu, būtina mokėti brangiau už reikalingą kelionę atgal į gyvenamosios vietos šalį“.

p) B dalyje išbraukiami šie įrašai:

2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300.

4. IV priedo B skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Po antrašte „D. VOKIETIJA“ tekstas pakeičiamas taip:

„Ūkininkų senatvės draudimas (*Alterssicherung der Landwirte*)“;

b) Po antrašte „I. ITALIJA“ tekstas pakeičiamas taip:

„Pensijos draudimo sistema (*Assicurazione pensioni per*):

- medicinos darbuotojams (*medici*)
- vaistininkams (*farmacisti*)
- veterinarams (*veterinari*)
- slaugytojams, pagalbiniam medicinos personalui, vaikų slaugytojams (*infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia*)
- psichologams (*psicologi*)
- inžinieriams ir architektams (*ingegneri ed architetti*)
- matininkams (*geometri*)
- advokatams (*avvocati*)
- ekonomistams (*dottori commercialisti*)
- apskaitininkams ir verslo ekspertams (*ragionieri e periti commerciali*)
- įdarbinimo konsultantams (*consulenti del lavoro*)
- notarams (*notai*)
- muitinėms tarnautojams (*spedizionieri doganali*)
- biologams (*biologi*)
- žemės ūkio specialistams ir mokslininkams (*agrotecnici e periti agrari*)
- prekybos atstovams (*agenti e rappresentanti di commercio*)
- žurnalistams (*giornalisti*)
- pramonės specialistams (*periti industriali*)
- aktuarijams, chemikams, agronomams, miškininkams, geologams (*attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi*).“

c) Po antrašte „R. AUSTRIJA“ tekstas pakeičiamas taip:

„Laisvųjų profesijų asociacijų (*Kammern der Freien Berufe*) pensijos įstaigų pensijos sistemos.“

5. VI priedas iš dalies keičiamas taip:

a) Tekste su antrašte „C. DANIIJA“ 6 punkto b papunktis išbraukiamas.

b) Į tekstą su antrašte „C. DANIIJA“ pridedamas toks tekstas:

„11. III antraštinės dalies 6 skyriuje (Bedarbio išmokos) reglamentuojama laikinoji išmoka bedarbiams, kurie yra priimti į „lankstaus darbo“ sistemą (*ledighedsydelse*) (1997 m. birželio 10 d. Įstatymas Nr. 455). Kai bedarbiai vyksta į kitą valstybę narę, šio reglamento 69 ir 71 straipsniai bus taikomi tuo atveju, jeigu ši valstybė narė turi panašias įdarbinimo sistemas tos pačios kategorijos asmenims.“

c) Tekste su antrašte „D. VOKIETIJA“ 3, 11 ir 17 punktai yra išbraukiami ir pridedamas toks punktas:

„24. Apskaičiuojant 46 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą teorinį dydį laisvosioms profesijoms skirtose pensijos sistemose, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į kiekvienus draudimo metus, įgytus pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus, remiasi teise į metinės pensijos vidurkį, kuri įgyjama mokant įmokas kompetentingai institucijai per priklausymo jai laikotarpį.

25. Šio reglamento 79a straipsnis taikomas *mutatis mutandis* apskaičiuojant našlaičių pensijas ir už vaikus mokamas priemokas arba priedus pagal laisvosioms profesijoms skirtas pensijos sistemas.“

- d) Tekste su antrašte „H. PRANCŪZIJA“ 7 punkto tekstas pakeičiamas taip:
- „Nepaisant šio reglamento 73 ir 74 straipsnių, būsto pašalpos ir priedas už vaiko priežiūrą, kurios būdą pasirenka tėvai (ankstyvosios vaikystės išmoka), yra suteikiamos tik atitinkamiems asmenims bei jų šeimų nariams, gyvenantiems Prancūzijos teritorijoje.“
- e) Tekste su antrašte „I. AIRIJA“ 11 punktas išbraukiamas.
- f) Tekste su antrašte „R. AUSTRIJA“ pridedami šie punktai:
- „8. Apskaičiuojant teorinį dydį pagal šio reglamento 46 straipsnio 2 dalies a punktą Laisvųjų profesijų asociacijų (*Kammern der Freien Berufe*) pensijos sistemos išmokoms ar dalinėms išmokoms, finansuojamoms išimtinai pagal pensijų kaupimo metodą arba remiantis pensijos apskaitos sistema, už kiekvieną draudimo mėnesį, įgytą pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus, kompetentinga įstaiga atsižvelgia į kapitalo proporciją su kapitalu, kuris realiai sukaupiamas pagal atitinkamą pensijos sistemą ar laikomas sukauptu pagal pensijos apskaitos sistemą, ir į draudimo periodus sudarantį mėnesių skaičių atitinkamoje pensijos sistemoje.
9. Šio reglamento 79a straipsnis taikomas *mutatis mutandis* skaičiuojant našlaičių pensijas ir už vaikus skiriamų pensijų priemokas arba priedus, kurie skiriami pagal laisvųjų profesijų (*Kammern der Freien Berufe*) pensijos sistemą.“
- g) Tekstas su antrašte „Y. JUNGtinė KARALYSTė“ iš dalies keičiamas taip:
- i) 2 b punkto i ir ii papunkčiai pakeičiami taip:
- „i) sutuoktinis/sutuoktinė ar buvęs sutuoktinis/buvusi sutuoktinė, kai prašymą pateikia:
- ištekėjusi moteris ar
 - asmuo, kurio/kurios santuoka baigėsi dėl kitos priežasties, nei mirus sutuoktiniui/sutuoktinei, arba
- ii) buvęs sutuoktinis/buvusi sutuoktinė, kai prašymą pateikia:
- našlys, kuris, prieš prasidedant pensiniam amžiui, neturi teisės į tėvų našlių pašalpą (*widowed parent's allowance*), arba
 - našlė, kuri, prieš prasidedant pensiniam amžiui, neturi teisės į motinos našlės pašalpą (*widowed mother's allowance*), tėvų našlių pašalpą (*widowed parent's allowance*) ar našlės pensiją, arba kuri turi teisę tik į atitinkamo amžiaus našlės pensiją, kuri skaičiuojama pagal šio reglamento 46 straipsnio 2 dalį, ir šiuo tikslu „atitinkamo amžiaus našlės pensija“ reiškia našlės pensiją, mokamą taikant mažesnę koeficientą pagal 1992 m. Socialinės apsaugos įmokų ir išmokų akto 39 skirsnio 4 dalį.“
- ii) 22 punktas išbraukiamas.
-

II PRIEDAS

Reglamentas (EEB) Nr. 574/72 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 priede tekste su antrašte „X. ŠVEDIJA“ 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. Bedarbio išmokas: *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen* (Švedijos nedarbo draudimo valdyba)“.

2. 4 priede tekste su antrašte „D. VOKIETIJA“ pridamas šis punktas:

„9. Laisvųjų profesijų pensijos sistemos:

Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln“.

3. Tekste su antrašte „C. DANIIJA“ 1 punkto pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„1. Taikant įgyvendinimo reglamento 10c straipsnį, 11 straipsnio 1 dalį, 11a straipsnio 1 dalį, 12a straipsnį, 13 straipsnio 2 ir 3 dalis, 14 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis: *Den Sociale Sikringsstyrelse, København*“.

4. 10 priede tekste su antrašte „R. AUSTRIJA“ 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Taikant šio reglamento 14 straipsnio 1 dalies b punktą, 14a straipsnio 1 dalies b punktą ir 17 straipsnį:

Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (Socialinės apsaugos, kartų ir vartotojų apsaugos federalinė ministerija), susitarusi su atitinkama valstybine institucija dėl valstybės tarnautojų specialiųjų sistemų ir susitarusi su atitinkama pensijų institucija dėl laisvųjų profesijų asociacijų (*Kammern der Freien Berufe*) pensijos sistemų.“

5. 11 priedas išbraukiamas.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 648/2005

2005 m. balandžio 13 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 26, 95, 133 ir 135 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Reglamente (EEB) Nr. 2913/92 ⁽³⁾ nustatytos importuojamų arba eksportuojamų prekių muitinės priežiūros taisyklės.
- (2) Būtina nustatyti lygiavertį apsaugos lygį atliekant į Bendrijos muitų teritoriją įvežamų arba iš jos išvežamų prekių muitinį tikrinimą. Siekiant šio tikslo, būtina nustatyti lygiavertį muitinio tikrinimo lygį Bendrijoje ir užtikrinti, kad valstybės narės, kurios visų pirma yra atsakingos už muitinį tikrinimą, suderintai taikytų šio tikrinimo veiksmus. Siekiant kiek įmanoma labiau sumažinti riziką, kylančią Bendrijai, jos piliečiams ir Bendrijos prekybos partneriams, minėto tikrinimo veiksmai turėtų būti grindžiami bendrai suderintais standartais ir rizikos kriterijais, taikomais prekių bei ekonominių operacijų vykdytojų atžvilgiu. Todėl valstybės narės ir Komisija turėtų sukurti Bendrijoje taikomą rizikos valdymo sistemą bendram požiūriui įtvirtinti, kad būtų galima veiksmingai nustatyti prioritetus ir veiksmingai paskirstyti išteklius, siekiant išlaikyti tinkamą muitinio tikrinimo veiksmų ir teisėtos prekybos palengvinimo pusiausvyrą. Tokia sistema taip pat turėtų numatyti bendrus kriterijus ir suderintus reikalavimus, taikomus įgaliotiems ekonominių operacijų vykdytojams, ir užtikrinti suderintą šių

kriterijų ir reikalavimų taikymą. Visoms valstybėms narėms skirtos bendros rizikos valdymo sistemos sukūrimas neturėtų kliudyti valstybėms narėms tikrinti prekes pasirinktinio tikrinimo būdu.

- (3) Valstybės narės turėtų suteikti įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą visiems ekonominių operacijų vykdytojams, atitinkantiems bendruosius kriterijus, taikomus operacijų vykdytojų kontrolės sistemoms, mokumui ir nustatytų reikalavimų laikymuisi. Vienos valstybės narės suteiktą įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą turėtų pripažinti ir kitos valstybės narės, nors šis statusas ir nesuteikia teisės automatiškai naudotis muitinės veiklos taisyklėse numatytais supaprastinimais kitose valstybėse narėse. Tačiau kitos valstybės narės turėtų leisti įgaliotiems ekonominių operacijų vykdytojams naudotis tam tikrais supaprastinimais, jeigu jie atitinka visus konkrečius reikalavimus, taikomus norint jais naudotis. Svarstydamos prašymą leisti naudotis supaprastinimais, kitos valstybės narės neturėtų pakartotinai įvertinti operacijų vykdytojų kontrolės sistemų, mokumo ar nustatytų reikalavimų laikymosi, ką jau atliko valstybė narė, suteikusi operacijų vykdytojui įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą, tačiau turėtų užtikrinti, kad būtų įvykdyti kiti konkretūs reikalavimai, taikomi norint naudotis tam tikrais supaprastinimais. Naudojimosi supaprastinimais kitose valstybėse narėse sąlygos taip pat galėtų būti suderintos suinteresuotų muitinių susitarimu.
- (4) Supaprastinimai, kurie taikomi pagal muitinės veiklos taisyklės, turėtų ir toliau nepažeisti Bendrijos muitinės kodekse apibrėžtų muitinio tikrinimo reikalavimų, visų pirma susijusių su sauga ir saugumu. Muitinėms tenka atsakomybė už tokio tikrinimo veiksmus ir, nepaisant to, kad minėtos institucijos turėtų pripažinti įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą vienu iš veiksnių, įvertintinu atliekant rizikos analizę ir leidžiant tam ekonominių operacijų vykdytojui naudotis palankesnėmis tikrinimo, susijusio su sauga ir saugumu, sąlygomis, teisė tikrinti turėtų išlikti.
- (5) Valstybių narių kompetentingos institucijos ir Komisija turėtų keistis informacija apie importuojamų ir eksportuojamų prekių keliamą riziką. Tuo tikslu turėtų būti sukurta bendra, saugi sistema, kuri suteiktų galimybę kompetentingoms institucijoms laiku ir efektyviai priėti prie šios informacijos, ją perduoti ir ja keistis. Tokia informacija taip pat galėtų būti dalijamasi ir su trečiojomis šalimis, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

⁽¹⁾ OL C 110, 2004 4 30, p. 72.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2004 m. lapkričio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 38 E, 2005 2 15, p. 36) ir 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

- (6) Reikėtų nustatyti, kokiomis sąlygomis ekonominių operacijų vykdytojų muitinei perduotą informaciją galima atskleisti kitoms tos pačios valstybės narės institucijoms, kitų valstybių narių institucijoms, Komisijai arba trečiųjų šalių institucijoms. Šiuo tikslu turėtų būti aiškiai nurodyta, kad 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ taikomi asmens duomenų tvarkymui, kai šiuos duomenis tvarko kompetentingos institucijos ir kitos institucijos, juos gaunančios pagal Bendrijos muitinės kodeksą.
- (7) Siekiant sudaryti sąlygas atitinkamam, rizika pagrįstam tikrinimui, būtina nustatyti reikalavimą iš anksto, prieš atgabenimą arba išsiuntimą, pateikti informaciją apie visas į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas arba iš jos išvežamas prekes, išskyrus oru arba jūra be sustojimo šioje teritorijoje gabenamas prekes. Tokia informacija turėtų būti prieinama prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežant iš jos. Atsižvelgiant į prekių, transporto priemonių arba ekonominių operacijų vykdytojų rūšis, arba tais atvejais, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės, galėtų būti nustatomi skirtingi jos prieinamumo terminai ir taisyklės. Siekiant nepalikti saugumo spragų, šis reikalavimas taip pat turėtų būti nustatytas ir į laisvąją zoną įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms.
- (8) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 iš dalies keičiamas taip:

1. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

— įterpiami šie punktai:

„4a) „įvežimo muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, į kurią nedelsiant privalo būti pristatytos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės, atliksianti atitinkamą rizika pagrįstą tų prekių įvežimo tikrinimą;

4b) „importo muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kurioje turi būti atlikti formalumai, susiję su muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimu į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms, įskaitant atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą;

4c) „eksporto muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kurioje turi būti atlikti formalumai, susiję su muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms, įskaitant atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą;

4d) „išvežimo muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kuriai prekės privalo būti pateiktos prieš jas išvežant iš Bendrijos muitų teritorijos, atliekanti tų prekių muitinį tikrinimą, susijusį su taikomais išvežimo formalumais, ir atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą.“

— 14 punktas pakeičiamas taip:

„14) „Muitinis tikrinimas“ - konkretūs veiksmai, kuriuos atlieka muitinė, siekdama užtikrinti, kad būtų teisingai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką; tokiais veiksmais gali būti laikomas prekių tikrinimas, deklaracijos duomenų tikrinimas, elektroninių arba rašytinių dokumentų egzistavimo ir autentiškumo tikrinimas, įmonių apskaitos registrų ir kitų registrų tikrinimas, transporto priemonių tikrinimas, bagažo ir kitų daiktų, kuriuos gabena arba su savimi nešioja asmenys, tikrinimas, tarnybiniai tyrimai ir kiti panašūs veiksmai.“

— papildomas šiais punktais:

„25) „Rizika“ - tikėtinumas, kad gali įvykti įvykis, susijęs su prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimu, išvežimu, tranzitu, perkėlimu ir galutiniu vartojimu bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymu, kuris

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

— trukdo teisingai taikyti Bendrijos ar nacionalines priemones, arba

- kelia pavojų Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniams interesams, arba
- kelia grėsmę Bendrijos saugumui ir saugai, visuomenės sveikatai, aplinkai arba vartotojams.

26. „Rizikos valdymas“ - sistemingas rizikos identifikavimas ir visų priemonių, būtinų rizikos kilimui apriboti, įgyvendinimas. Rizikos valdymui priskirtina veikla apima duomenų ir informacijos rinkimą, rizikos analizę ir įvertinimą, veiksmų parinkimą ir įgyvendinimą, taip pat reguliarią proceso ir jo rezultatų stebėseną bei peržiūrą, remiantis tarptautiniais, Bendrijos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis.“

2. įterpiamas šis skirsnis ir straipsnis:

„1A skirsnis

Igalioti ekonominių operacijų vykdytojai

5a straipsnis

1. Muitinė, jei būtina pasikonsultavusi su kitomis kompetentingomis institucijomis, suteikia įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statusą bet kuriam Bendrijos muitų teritorijoje įsteigtam ekonominių operacijų vykdytojui, atitinkančiam 2 dalyje nustatytus kriterijus.

Igaliotas ekonominių operacijų vykdytojas naudojasi palankesnėmis muitinio tikrinimo, susijusio su saugumu ir sauga, sąlygomis ir (arba) muitinės veiklos taisyklėse numatytais supaprastinimais.

Igalio ekonominių operacijų vykdytojo statusą pripažįsta visų valstybių narių muitinės, atsižvelgdamos į 2 dalyje išdėstytas taisykles bei sąlygas ir nepažeisdamos muitinio tikrinimo reikalavimų. Remdamosi įgalio ekonominių operacijų vykdytojo statuso pripažinimu ir įvertinusios, ar įvykdyti Bendrijos muitų teisės aktų nustatyti reikalavimai, taikytini tam tikros rūšies supaprastinimui, muitinės leidžia operacijų vykdytojui naudotis tokiu supaprastinimu.

2. Įgalio ekonominių operacijų vykdytojo statusas suteikiamas remiantis šiais kriterijais:

- priimtini duomenys apie muitinės nustatytų reikalavimų laikymąsi,
- priimtina verslo ir, atitinkamai atvejais, transporto registrų tvarkymo sistema, sudaranti galimybes atlikti atitinkamą muitinį tikrinimą,
- atitinkamai atvejais mokumo įrodymas, ir
- kai šis kriterijus taikytinas, – atitinkami saugumo ir saugos standartai.

Komiteto procedūra taikoma šioms taisyklėms nustatyti:

- reglamentuojančioms įgalio ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimo tvarką,

- reglamentuojančioms leidimų naudotis supaprastinimais išdavimo tvarką,
- nustatančioms muitinės įstaigą, kurios kompetencijai priklauso suteikti tokį statusą ir išduoti leidimus,
- apibrėžiančioms palankesnių muitinio tikrinimo sąlygų, susijusių su saugumu ir sauga, rūši ir mastą, atsižvelgiant į bendro rizikos valdymo taisykles,
- reglamentuojančioms konsultacijų su kitomis muitinėmis ir informacijos pateikimo kitoms muitinėms tvarką,

ir šioms sąlygoms apibrėžti:

- kai galima nustatyti, kad leidimas galioja tik vienoje arba keliose valstybėse narėse,
- kai galima sustabdyti įgalio ekonominių operacijų vykdytojo statuso galiojimą arba šį statusą atšaukti, ir
- kai tam tikroms įgalio ekonominių operacijų vykdytojų kategorijoms galima netaikyti reikalavimo būti įsteigtiems Bendrijoje, visų pirma atsižvelgiant į tarptautinius susitarimus.“

3. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

1. Muitinė gali, laikydamosi galiojančių nuostatų nustatytų sąlygų, atlikti visų rūšių tikrinimą, kurį, jos nuomone, būtina atlikti norint užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką. Muitinis tikrinimas, kuriuo norima užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, gali būti atliekamas ir trečiojoje šalyje, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atliekamą pasirinktinio tikrinimo būdu, grindžiamas rizikos analize, atliekama naudojantis automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, siekiant nustatyti ir kiekybiškai įvertinti rizikos veiksnius ir sukurti rizikos veiksniams įvertinti būtinas priemones, besiremiančias nacionalinio, Bendrijos ir, jei esama, tarptautinio lygmens kriterijais.

Komiteto procedūra taikoma bendro rizikos valdymo sistemai apibrėžti ir bendriems kriterijams bei prioritetinėms tikrinimo sritims nustatyti.

Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, sukuria kompiuterinę sistemą rizikos valdymui įgyvendinti.

3. Kai tikrinimą atlieka ne muitinė, o kita institucija, toks tikrinimas atliekamas pastarajai institucijai glaudžiai derinant savo veiksmus su muitine ir, jei įmanoma, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje.

4. Atlikdamos šiame straipsnyje nurodytą tikrinimą muitinės ir kitos kompetentingos institucijos, pavyzdžiui veterinarijos ir policijos institucijos, gali perduoti gautus duomenis apie prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimą, išvežimą, tranzitą, perkėlimą ir galutinį vartojimą bei apie Bendrijos statuso neturinčių prekių laikymą viena kitai, valstybių narių muitinės įstaigoms ir Komisijai, jei tai būtina siekiant iki minimumo sumažinti riziką.

Perduoti konfidencialius duomenis trečiųjų šalių muitinėms ir kitoms įstaigoms (pavyzdžiui, saugumo institucijoms) leidžiama tik tada, jei tą numato tarptautinis susitarimas ir jei laikomasi galiojančių duomenų apsaugos nuostatų, visų pirma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (*) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (**).

(*) OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

(**) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.“

4. 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Visa informacija, kuri pagal savo turinį arba pateikimo būdą yra konfidenciali, laikoma tarnybos paslaptimi. Kompetentingos institucijos neturi teisės jos atskleisti be tiesioginio informacijos pateikėjo – asmens arba institucijos – sutikimo. Tačiau informaciją perduoti leidžiama, jeigu kompetentingos institucijos yra įpareigosios ją teikti vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis, visų pirma susijusiomis su procesiniais veiksmais. Informacija atskleidžiama arba pateikiama griežtai laikantis galiojančių duomenų apsaugos nuostatų, visų pirma Direktyvos 95/46/EB ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001.“

5. 16 straipsnyje žodžiai „kad muitinė galėtų juos patikrinti“ pakeičiami žodžiais „muitinio tikrinimo reikmėms“.

6. III antraštinės dalies I skyriuje įterpiami šie straipsniai:

„36a straipsnis

1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės, išskyrus prekes, gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, turi būti nurodytos bendrojoje deklaracijoje.

2. Bendroji deklaracija pateikiama įvežimo muitinės įstaigai.

Muitinė gali leisti pateikti bendrąją deklaraciją kitai muitinės įstaigai tuo atveju, jei pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

Muitinės gali leisti vietoj bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

3. Bendroji deklaracija pateikiama prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją.

4. Taikant Komiteto procedūrą nustatomi:

— bendrosios deklaracijos pateikimo terminas prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją,

— taisyklės, apibrėžiančios pirmojoje įtraukoje nurodytam terminui taikytinas išimtis ir pakeitimus, ir

— sąlygos, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį,

įvertinant ypatingas aplinkybes ir pritaikant tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar ekonominių operacijų vykdytojams, arba atsižvelgiant į tuos atvejus, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės.

36b straipsnis

1. Taikant Komiteto procedūrą ir, atitinkamais atvejais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir verslo praktiką, nustatomas bendras bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys ir bendri šių duomenų formatai, įtraukiant duomenis, būtinus rizikos analizei ir tinkamam muitinio tikrinimo veiksmų taikymui, pirmiausia saugumo ir saugos tikslais.

2. Bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra pateikiami būtini duomenys.

Ypatingomis aplinkybėmis muitinės gali priimti popieriuje surašytas bendrąsias deklaracijas, jei joms taikomas tas pats rizikos valdymo lygmuo, koks yra taikomas bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

3. Bendrąją deklaraciją pateikia asmuo, kuris įveža prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba prisiima atsakomybę už tokių prekių gabenimą.

4. Nepaisant 3 dalyje nurodyto asmens prievolių, vietoj jo bendrąją deklaraciją gali pateikti:

- a) asmuo, kurio vardu veikia 3 dalyje nurodytas asmuo, arba
- b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos, arba
- c) kurio nors iš 3 dalyje arba a ar b punktuose nurodytų asmenų atstovas.

5. 3 ir 4 dalyse nurodyto asmens prašymu jam gali būti leista iš dalies pakeisti vieną arba daugiau jau pateiktos bendrosios deklaracijos duomenų elementų. Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama po to, kai muitinės:

- a) informavo bendrąją deklaraciją pateikusį asmenį, kad ketina patikrinti prekes, arba
- b) nustatė, kad tam tikri duomenys yra neteisingi, arba
- c) leido išgabenti prekes.

36c straipsnis

1. Įvežimo muitinės įstaiga gali nereikalauti, kad būtų pateikta bendroji deklaracija, jeigu nepasibaigus 36a straipsnio 3 arba 4 dalyse nurodytam terminui, atitinkamos prekės deklaruojamos pateikiant muitinės deklaraciją. Tokiu atveju muitinės deklaracijoje turi būti pateikti bent jau tie duomenys, kuriuos būtina pateikti bendrojoje deklaracijoje, ir iki tol, kol muitinės deklaracija nepriimama vadovaujantis 63 straipsniu, ji laikoma turinčia bendrosios deklaracijos statusą.

Muitinė gali leisti muitinės deklaraciją pateikti importo muitinės įstaigai, kuri nėra įvežimo muitinės įstaiga, jei importo muitinės įstaiga nedelsdama perduoda būtinus duomenis įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

2. Tais atvejais, kai muitinės deklaracija pateikiama nesinaudojant duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinė jos duomenims taiko tą patį rizikos valdymo lygmenį, koks yra taikomas muitinės deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

7. 37 straipsnio 1 dalyje žodžiai „Jos gali būti muitinės tikrinamos“ pakeičiami žodžiais „Jų muitinį tikrinimą galima atlikti“ ir 38 straipsnio 3 dalyje žodžiai „Prekių, kurios dar

joms esant už Bendrijos muitų teritorijos ribų gali būti tikrinamos valstybės narės muitinės vadovaujantis“ pakeičiami žodžiais „Prekės, kurių muitinį tikrinimą dar joms esant už Bendrijos muitų teritorijos ribų valstybė narė gali atlikti vadovaudamasi“.

8. 38 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. 1–4 dalys, 36a–36c straipsniai ir 39–53 straipsniai netaikomi prekėms, kurios buvo laikinai išgabentos iš Bendrijos muitų teritorijos jas gabenant tarp dviejų šioje teritorijoje esančių vietų jūra arba oru, su sąlyga, kad jas be sustojimo už Bendrijos muitų teritorijos ribų tiesioginiu maršrutu gabeno reguliarius reisus vykdanči oro transporto arba laivybos linija.“

9. 40 straipsnis pakeičiamas taip:

„40 straipsnis

Į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes, išskyrus gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per Bendrijos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenius arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją arba, atitinkamai atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Prekes pateikiantis asmuo turi nurodyti anksčiau pateiktą ir su tomis prekėmis susijusią bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją.“

10. III antraštinės dalies 3 skyriaus pavadinimas pakeičiamas į „Muitinei pateiktų prekių iškrovimas“.

11. 43–45 straipsniai išbraukiami.

12. 170 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Prekės pateikiamos muitinei, ir nustatyti muitinės formalumai atliekami tais atvejais, kai:

- a) joms buvo įforminta muitinės procedūra, kuri užbaigiama įvežant prekes į laisvąją zoną arba padedant į laisvąjį sandėlį; tačiau, jeigu taikant atitinkamą muitinės procedūrą leidžiama pasinaudoti atleidimu nuo prievolės pateikti prekes, jų pateikti nereikalaujama;
- b) jos buvo įvežtos į laisvąją zoną arba padėtos į laisvąjį sandėlį vykdanč sprendimą dėl importo muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti;
- c) jos atitinka 166 straipsnio b punkte nurodytų priemonių taikymo reikalavimus;
- d) jos tiesiogiai įvežamos į laisvąją zoną arba padedamos į laisvąjį sandėlį iš už Bendrijos muitų teritorijos ribų.“

13. 176 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jeigu prekės perkraunamos laisvojoje zonoje, su šia operacija susiję apskaitos registrai turi būti laikomi muitinės žinioje. Trumpas prekių saugojimas, susijęs su tokiu jų perkrovimu, laikomas sudėtine šios operacijos dalimi.

Tiesiogiai įvežant prekes į laisvąją zoną iš už Bendrijos muitų teritorijos ribų arba tiesiogiai išvežant prekes iš laisvosios zonos už Bendrijos muitų teritorijos ribų, turi būti pateikiama bendroji deklaracija laikantis atitinkamai 36a-36c straipsnių arba 182a-182d straipsnių nustatytos tvarkos.“

14. 181 straipsnis pakeičiamas taip:

„181 straipsnis

Kai prekės išvežamos už Bendrijos muitų teritorijos ribų iš laisvosios zonos arba laisvojo sandėlio, muitinės turi prižiūrėti, kad būtų laikomasi eksporto, laikinojo išvežimo perdirbti, reeksporto, sąlyginio neapmokestinimo procedūrų arba vidinio tranzito procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančių taisyklių ir V antraštinės dalies nuostatų.“

15. 182 straipsnio 3 dalies pirmajame sakinyje išbraukiami žodžiai „reeksportą arba“.

16. V antraštinėje dalyje (iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės) įterpiami šie straipsniai:

„182a straipsnis

1. Iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės, išskyrus prekes, gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenius arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, turi būti nurodytos muitinės deklaracijoje arba, kai muitinės deklaracijos nereikalaujama, - bendrojoje deklaracijoje.

2. Taikant Komiteto procedūrą nustatomi:

— muitinės deklaracijos arba bendrosios deklaracijos pateikimo terminas eksporto muitinės įstaigai prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos,

— taisyklės, apibrėžiančios pirmiau minėtam laikui taikytinas išimtis ir pakeitimus,

— sąlygos, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį, ir

— atvejai ir sąlygos, kai išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos neturi būti pateikiama nei muitinės deklaracija, nei bendroji deklaracija,

įvertinant ypatingas aplinkybes ir pritaikant tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar ekonominių

operacijų vykdytojams, arba tais atvejais, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės.

182b straipsnis

1. Jeigu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos atliekant pagal muitinės veiklos taisykles reikalaujama muitinės deklaracijos, ši muitinės deklaracija turi būti pateikta eksporto muitinės įstaigai prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos.

2. Kai eksporto muitinės įstaiga nėra taip pat ir išvežimo muitinės įstaiga, eksporto muitinės įstaiga nedelsdama perduoda išvežimo muitinės įstaigai visus būtinus duomenis arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

3. Muitinės deklaracijoje pateikiami bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti 182d straipsnio 1 dalyje nurodytoje bendrojoje deklaracijoje.

4. Jeigu muitinės deklaracija pateikiama nesinaudojant duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinė jos duomenims taiko tą patį rizikos valdymo lygmenį, koks yra taikomas muitinės deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

182c straipsnis

1. Jeigu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms neįforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos atliekant pagal muitinės veiklos taisykles reikalaujama muitinės deklaracijos, prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos išvežimo muitinės įstaigai turi būti pateikta bendroji deklaracija.

2. Muitinė gali leisti bendrąją deklaraciją pateikti kitai muitinės įstaigai tuo atveju, jei pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis išvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

3. Muitinės gali leisti vietoj bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

182d straipsnis

1. Taikant Komiteto procedūrą ir, atitinkamais atvejais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir verslo praktiką, nustatomas bendras bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys ir bendri šių duomenų formatai, įtraukiant duomenis, būtinus rizikos analizei ir tinkamam muitinio tikrinimo veiksmų taikymui, pirmiausia saugumo ir saugos tikslais.

2. Bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra būtini duomenys.

Ypatingomis aplinkybėmis muitinės gali priimti popieriuje surašytas bendrąsias deklaracijas, jei joms taikomas tas pats rizikos valdymo lygmuo, koks yra taikomas bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

3. Bendrąją deklaraciją pateikia:

- a) asmuo, kuris išveža prekes iš Bendrijos muitų teritorijos arba prisiima atsakomybę už tokių prekių gabenimą, arba
- b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų tai įstaigai pateiktos, arba
- c) kurio nors iš a ar b punktuose nurodytų asmenų atstovas.

4. 3 dalyje nurodyto asmens prašymu jam gali būti leista iš dalies pakeisti vieną arba daugiau jau pateiktos bendrosios deklaracijos duomenų elementų. Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama po to, kai muitinės:

- a) informavo bendrąją deklaraciją pateikusį asmenį, kad ketina patikrinti prekes, arba
- b) nustatė, kad tam tikri duomenys yra neteisingi, arba
- c) leido išgabenti prekes.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5a straipsnio 2 dalis, 13 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa, 36a straipsnio 4 dalis, 36b straipsnio 1 dalis, 182a straipsnio 2 dalis ir 182d straipsnio 1 dalis taikomos nuo 2005 m. gegužės 11 d.

Visos kitos nuostatos taikomos nuo antrojoje pastraipoje nurodytais straipsniais grindžiamų įgyvendinimo nuostatų įsigaliojimo dienos. Tačiau elektroninis deklaravimas ir automatinės sistemos, skirtos rizikos valdymo įgyvendinimui ir elektroniniams duomenų mainams tarp įvežimo, importo, eksporto ir išvežimo muitinės įstaigų, kaip nurodyta 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c ir 182d straipsniuose, įdiegiamos per trejus metus nuo tos dienos, kai pradėdami taikyti šie straipsniai.

Ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams nuo tos dienos, kai pradėdami taikyti šie straipsniai, Komisija įvertina visus valstybių narių prašymus pratęsti trečiojoje pastraipoje nurodytą trejų metų laikotarpį, per kurį turi būti įdiegtas elektroninis deklaravimas ir automatinės sistemos, skirtos rizikos valdymo įgyvendinimui ir elektroniniams duomenų mainams tarp muitinės įstaigų. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą ir, jei reikia, pasiūlo pratęsti trečiojoje pastraipoje numatytą trejų metų laikotarpį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. balandžio 13 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. P. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. SCHMIT

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 649/2005/EB

2005 m. balandžio 13 d.

iš dalies keičiantis Sprendimą Nr. 1419/1999/EB, nustatantį Bendrijos veiksmus dėl Europos kultūros sostinės renginių 2005–2019 m.

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 151 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1419/1999/EB, nustatantis Bendrijos veiksmus dėl Europos kultūros sostinės renginių 2005–2019 m., ⁽³⁾ yra skirtas Europos kultūrų gerovei, įvairovei ir bendroms savybėms išryškinti bei prisidėti prie Europos piliečių savitarpio žinių gilinimo.
- (2) Sprendimo Nr. 1419/1999/EB I priede išdėstoma chronologinė seka, kuria valstybės narės gali pateikti kandidatūras šiems renginiams. Šis priedas taikomas tik toms valstybėms, kurios buvo narėmis sprendimo priėmimo metu, t. y. 1999 m. gegužės 25 d.
- (3) Sprendimo Nr. 1419/1999/EB 6 straipsnyje teigiama, kad šis sprendimas gali būti persvarstytas, ypač atsižvelgiant į būsimą Europos Sąjungos plėtrą.
- (4) Atsižvelgiant į 2004 m. plėtrą, svarbu, kad naujosios valstybės narės lygiai taip pat per trumpą laiką pateiktų kandidatūras „Europos kultūros sostinės“ renginiams nekeičiant esamos valstybių narių sekos, kad nuo 2009 m. iki dabartinių Bendrijos veiksmų pabaigos būtų galima kasmet išrinkti sostines dviejose valstybėse narėse.
- (5) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Sprendimą Nr. 1419/1999/EB,

1 straipsnis

Sprendimas Nr. 1419/1999/EB iš dalies keičiamas taip:

1. Įterpiama tokia konstatuojamoji dalis

„(12a) Kadangi reikėtų taip atsižvelgti į šio sprendimo finansines pasekmes, kad būtų užtikrintas pakankamas ir tinkamas Bendrijos finansavimas dviejų „Europos kultūros sostinių“ nominavimui;“;

2. 2 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybių narių miestai „Europos kultūros sostinė“ nominuojami I priede esančiame sąraše nustatyta seka. Iki 2008 m. imtinai nominuojamas vienas sąraše nurodytos valstybės narės miestas. Nuo 2009 m. nominuojamas vienas kiekvienos sąraše nurodytos valstybės narės miestas. I priede nustatyta chronologinė seka atitinkamų valstybių narių savitarpio susitarimu gali būti pakeista. Kiekviena atitinkama valstybė narė iš eilės pateikia vieno ar kelių miestų kandidatūras Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Regionų komitetui. Šios kandidatūros pateikiamos ne vėliau kaip prieš ketverius metus iki atitinkamo renginio pradžios ir prie jų gali būti pridedama atitinkamos valstybės narės rekomendacija.“;

3. I priedas pakeičiamas šio sprendimo priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja 20-tą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2004 m. gegužės 1 d.

Priimta Strasbūre, 2005 m. balandžio 13 d.

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Pirmininkas

Pirmininkas

J. P. BORRELL FONTELLES

N. SCHMIT

⁽¹⁾ OL C 121, 2004 4 30, p. 15.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 22 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2004 m. spalio 21 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 25 E, 2005 2 1, p. 41) ir 2005 m. vasario 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 166, 1999 7 1, p. 1.

PRIEDAS

TEISĖS IŠKELTI „EUROPOS KULTŪROS SOSTINĖS“ KANDIDATŪRĄ SEKA

2005	Airija	
2006	Graikija ⁽¹⁾	
2007	Liuksemburgas	
2008	Jungtinė Karalystė	
2009	Austrija	Lietuva
2010	Vokietija	Vengrija
2011	Suomija	Estija
2012	Portugalija	Slovėnija
2013	Prancūzija	Slovakija
2014	Švedija	Latvija
2015	Belgija	Čekijos Respublika
2016	Ispanija	Lenkija
2017	Danija	Kipras
2018	Nyderlandai ⁽¹⁾	Malta
2019	Italija	

⁽¹⁾ Kultūros/Audiovizualinė taryba 1998 m. gegužės 28 d. susitikime atkreipė dėmesį į Graikijos ir Nyderlandų pasikeitimą vietomis pagal Sprendimo Nr. 1419/1999/EB 2 straipsnio 1 dalį.

KLaidų ištaisyimas

2004 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1590/2004, nustatančio Bendrijos programą, skirtą žemės ūkio genetinių išteklių išsaugojimui, apibūdinimui, kaupimui ir naudojimui, ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1467/94, klaidų ištaisyimas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 304, 2004 9 30, p. 1)

Atsižvelgiant į tai, kad šis reglamentas jau yra paskelbtas kaip Reglamentas (EB) Nr. 870/2004 (OL L 162, 2004 4 30, p. 18), antras paskelbimas (OL L 304, 2004 9 30, p. 1) atšaukiamas.
